

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIJES!
SAVIENOJĒTIES!

CETURTDIEN

1986. GADA

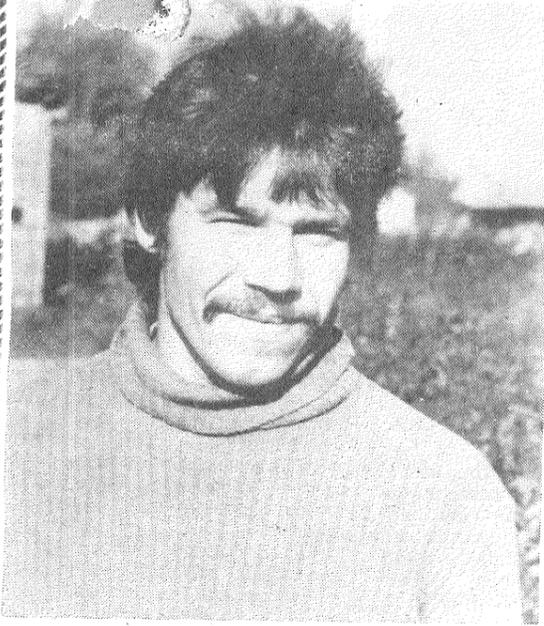
9. OKTOBRI

Nr. 121 (5505)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

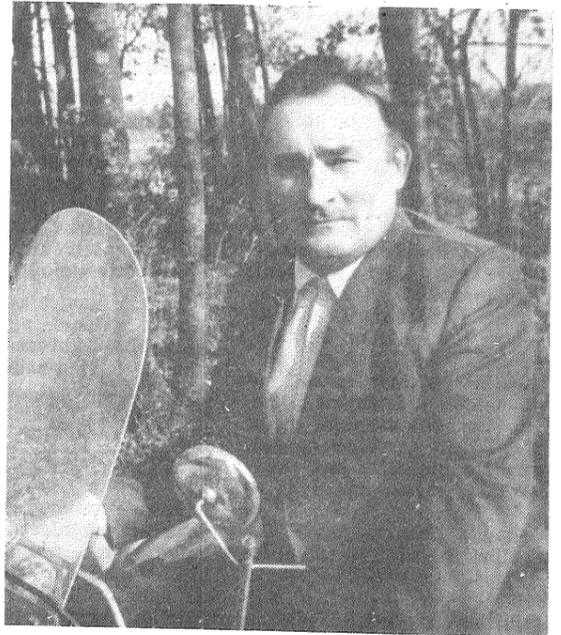
Kombainieru sociālistiskās sacensības uzvarētāji

Jāzeps Anspoks

Antons Anspoks

Francis Bogotals

Rajona kombainieru individuālo sociālistisko sacensību pamatoti varam uzskatīt par istu darba maratonu: graudaugu un ilggadīgo zālāju sēklinieku masveida novākšana ilga no 28. jūlija līdz 1. septembrim. Ir saprotami, ka piecu nedēļu sacensības laikā lideru grupā notika izmaiņas. Un tikai izturīgākie un meistarīgākie triecien- darba tempu saglabāja līdz jūnijam.

Kā jau iepriekš paredzēja, par uzvaru kopvērtējumā sikstī ciniņās kolhoza «Sarkanā ausma» viri — pērnā gada lideris F. Bogotals un viņa kolēģis A. Anspoks. Piemēram, pļaujas ceturtajā nedēļā viņi dalīja 1. vietu. Taču pieredzējušos kombainierus nemierīgu darīja kombainieša J. Anspoka varējums (strādāja Dzeržinska kolhozā). Jaunietis prata līdz pļaujas beigām

savākt 1059 vērtējuma balles, kas viņam nodrošināja pirmo vietu rajonā. Negaidīts rezultāts? Diezin vai...

J. Anspoks pastāstīja:

— Si man bija ceturta labības pļauja. Uzskatu, ka panākumus nodrošināja kombaina labais tehniskais stāvoklis. Jaunu «Nivu» man uzticēja pērn. Tad arī darbā pamatīgi izmēģināju kombaina visus mezglus, ziemā jo rūpīgi mašīnu remontēju un sakārtoju šī rudens pļaujumam. Protams, svāriģi, lai būtu ko kult. Un te patēlība pienākas kolhoza zemkopjiem, kuri laukus ara, kultivē, apsēja un pret nezālēm ciniņās. Tātad mana uzvara īstenībā ir mūsu kopēja uzvara.

Tūlīt jāpaskaidro, ka Jāzeps Anspoks pašreiz nav ierindas kolhoz-

nieks — viņš mācās Fr. Roziņa Maļtas sovhoztehnikumā. Diplomu jaunietis saņems nākamā pavasar. Kur lauksaimniecības mehanizācijas zinības apguvušais puisis strādās? «Ceru atgriezties savā dzimtajā Dzeržinska kolhozā. Te viss zināms un pierasts. Te manas mājas.»

Tātad — par rajona labāko kombainieri kļūts ražošanas prakses laikā. J. Anspoks saimniecībā aizvadīja jūliju, augustu un septembri. Tagad gaida mācības, gaida kursa vecākā piemākumi, darbs tehnikuma komjaunatnes pirmorganizācijā. Jaunietis tehnikumā iestājās pēc dienesta gadiem Padomju Armijā, jo uzskata, ka īsts lauksaimnieks var būt tikai tad, kad esi teicami apguvis specialitāti. Jāstrādā taču ar tehniku. Un nākotnē mašīnu loma būs vēl lielāka,

agregāti kļūs sarežģītāki. Jāmācās! Sacensības otrās vietas ieguvējs, kolhoza «Sarkanā ausma» mehanizators Antons Anspoks, par padarīto daudz runāt negrib. «Kas bijis, tas paliek atmiņām. Vieglis jau nēviens darbs nav. Vienmēr jādomā par nākotni. Mani tagad interesē aršana — lai nākamgad būtu laba raža, zeme jāapvērš rudenī. Vecs zemnieku likums.»

Un A. Anspoka vadītais kāpurķēžu traktors rauj tālāk arklu. Liekas, ka lemeši burtiski iesūcas zemē, ka velēna vītini vijas.

Francis Bogotals varētu uzrakstīt pētījumu par kombainiem, par to attīstību — jau divdesmit seši gadi pie to stūres. Taču, kad satikāmies, darba virs sacīja: «Kopš oktobra es esmu buldozerists. Uz visu ziemu. Mans uzdevums ir gatavot organisko mēslojumu.»

Par rajona kombainieru sacensības rezultātiem abi pieredzējušie mehanizatori ir līdzīgās domās, proti, uzvarēja labākais. Un vēl — apsvēdami, ka ražas vākšanā savu prasmi un gribasspēku lieliski demonstrēja jaunie kombainieri. Darba veterāni var būt droši, ka maizes liktenis arī nākotnē būs gādīgu zemkopju rokās.

Ar rajona labākajiem kombainieriem tikāmies saulainā dienā (tādas šoruden ir retums), taču dubļainie lauku ceļi un vietumis it kā ar ūdens spoguļiem izliktie tūrumi skaudri atgādināja, ka pašreiz rīt saspringta cīņa par ražas novākšanas pabeigšanu un vienlaikus arī par piecgades otrā gada ražu.

K. PRIEDITIS

J. SILICKA foto

Labākie arāji

Sociālistiskajā sacensībā laikā no šī gada 29. septembra līdz 4. oktobrim uzvarēja JĀNIS IRBE no kolhoza «Sarkanā ausma» (izstrādāja 13,5 maiņas normas), ROBERTS SARKANS no M. Gorkija kolhoza (10,5 maiņas normas), PETERIS KANTĀNS no Oškalna kolhoza (8,5 maiņas normas).

Tematisks pasākums

Daudzi rajona centra iedzīvotāji 3. oktobrī kļuva par PSRS Konstitūcijas 9. gadadienai veltītā tematiskā vakara dalībniekiem un skatītājiem.

Tematisko pasākumu ar montāžu atklāja mākslinieciskās pašdarbības dalībnieki — pilsētas skolu audzēkņi. Referātu «PSRS Konstitūcija — sociālistiskās valsts visas tautas Pamatlīkums» nolasiņa Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpilddomnieks priekšsēdētājs M. Aqurjanovs.

Vakara gaitā ar Tēvijas kara I un II pakāpes ordeniem apbalvoja Lielā Tēvijas kara veterānus. Jaunās paaudzes pārstāvim O. Kirilovam pasniedza medaļu «Par varoņību», ar kuru viņš apbalvots par drošsirdību, izpildot internacionālo pienākumu Afganistānā.

J. SEMJAKINA,

Preiļu pilsētas izpilddomnieka sekretāra v. i.

Kontrolē — nododamie objekti

„Gan jau būs labi..“ Cik ilgi?

♦ PARTIJAS UN VALDĪBAS LĒMUMI PAR CELTNIĒCĪBAS KOMPLEKSA DARBA PĀRKĀRTOŠANU ♦ KAD SĀKSIM STRĀDĀT NOPIETNI? ♦ ĒRTS PROJEKTS, JAUKS ARHITEKTONISKAIS RISINĀJUMS...UZ PAPIRA. ♦ BŪVOBJEKTĀ — DUBĻI UN NEKĀRTĪBA ♦ DARBA KVALITĀTE NEAPMIERINA ♦ JA NAV SASKAŅAS STARP ĢENERĀLUZŅĒMĒJU UN PALĪGUZŅĒMĒJIEM ♦ VAI PREIĻU SCO TURPMĀK STRĀDĀS NEVAINOJAMI?

Pirms ķerties pie 1. oktobra pēcpusdienā redzētā un dzirdētā izklāsta, piedāvāju jūsu uzmanībai nedaudz oficiālu ievadu.

Tātad šī gada 13. septembrī laikrakstā «Cīņa» tika publicēts materiāls par PSKP Centrālajā Komitejā un PSRS Ministru Padomē pieņemtajiem lēmumiem par mūsu zemes celtniecības kompleksa vadīšanas tālāku pildveidošanu. Lēmumā saskaņā ar PSKP XXVII kongresa lēmumiem paredzēts veikt vairākus pasākumus, lai pastiprinātu mūsu zemes vienotā celtniecības kompleksa centralizēto vadīšanu un vienlaikus paplašinātu savienoto republiku ministru padomju un vietējo Tautas deputātu padomju tiesības un palielinātu to atbildību par kapitālās celtniecības plānu izpildi, celtniecības bāzes atbilstīšanu un celtniecības tehniskā līmeņa paaugstināšanu.

Pieņemta lēmuma mērķis ir realizēt partijas kongresa norādījumus par saimnieciskā mehānisma kardinālu pārkaršanu celtniecībā, tā efektivitātes pa-

augstināšanu un nepieciešamību palielināt ekonomisko ieinteresētību nodrošināt ražošanas jaudu, dzīvojamo namu un citu sociālo objektu nodošanu ekspluatācijā normatīvajos termiņos (pasvītrojums mans).

Laikraksta «Cīņa» 18. septembra numurā publicēts PSRS Augstākās Padomes Prezīdija lēmums «Par PSRS Augstākās Padomes Prezīdija 1985. gada 12. augusta lēmuma «Par Irkutskas apgabala Tautas deputātu padomju un saimniecisko orgānu darbu dzīvokļu fonda saglabāšanas nodrošināšanai pieņemto likumu prasību ievērošanā un pilsoņu dzīvokļu apstākļu uzlabošanā» izpildes gaitu.

Citēju: «Nodrošināt dzīvokļu celtniecības un remontēšanas kvalitātes paaugstināšanu un termiņu ievērošanu, enerģiski izskaust faktus, kad ekspluatācijā tiek pieņemtas dzīvojamās mājas ar defektiem un saukt pie stingras atbildības amatpersonas, kas pie tā vainīgas.»

Manuprāt, iepriekš minētā pilnīgi pietiek, lai saprastu, ka visa līdzšinējā tā saucamā jokošanās ar celtniecības objektiem turpmāk vairs nav pieļaujama, ka beidzot ir jāskaidro strādāt godīgi. Un godīgi arī jāatbild par nepadarīto. Taču kersimies pie lietas.

Suvorova kolhoza priekšsēdētāja Krasovska kabinets. Runājam par to, cik ļoti saimniecībai vajadzīgi dzīvokļi — lauksaimniecības un lopkopības speciālistiem, šoferiem, mehanizatoriem. Vajadzīgi, lai cilvēki paliktu, turētos pie zemes un lai atpalikusi saimniecība beidzot sāktu celties augšup. Taču tikko sāku par celtniecību runāt konkrēti, priekšsēdētāja seifa cerīgais smaids nozūd. Pamēģināsim izprast, kāpēc tā ir.

Šī gada septembrī Suvorova kolhozam bija jāsanem divdesmit septiņu dzīvokļu māja. Ērts projekts, jauks arhitektoniskais risinājums. Darbu ģenerāluzņēmējs — rajona starpkolhozu celtniecības organizācija. 26. septembrī objektā ieradās darba komisija,

cilvēki, kuri praktiski piedalās arī pieņemšanas komisijā. Prasu kolhoza priekšsēdētājam, kur ir darba komisijas sastādītais akts. Tāda nav. Un priekšsēdētājs saka: «Pēc manas saprašanas šīs komisijas aktā jāuzskaita sīkās neizdarības un nepilnības, kuru novēršanai pietiek neilga laika, kas palicis līdz pieņemšanas komisijai. Ja es būtu rakstījis šādu aktu par mūsu divdesmit septiņu dzīvokļu māju, man būtu jācies pierakstīt lapas piecas vai sešas. Kāpēc man tas vajadzīgs? Labi redzu, ka celtniekiem te vēl daudz un nopietni jāstrādā, lai objekts daudz maz atbilstu prasībām.»

Toreiz komisija aizbrauca neapmierināta. Pāris dienas vēlāk uz sanākumi pulcējās rajona agrorūpnieciskās apvienības padome. Kolhozs saņēma asus pārmetumus par to, ka viņi paši vainīgi, jo kavējušies ar gāzes rezervuāru uzstādīšanu. Interesanti, kāds gan sakars gāzei ar to, ka dzīvokļos vēl tapetes nelīmētas, bet grīdas nav noklātas ar linoļu?.. Un gāzes rezervuāri no izolācijas Rīgā tika atvesti jau 18. augustā. Par to var pārliecināties, kad ielūkojas šoferu celāzīmēs. Arī paši celtnieki apliecinās, ka atvestās cisternas no automašīnām uzreiz ar celtna palīdzību ievietoja sagatavotajās bedrēs.

Šāda starpkolhozu celtniecības organizācijas taisnošanās zaudē visu nopietnību, kad tuvojamiem pašam būvobjektam. (Starp citu, ja kādam ir vēlēšanās tur ie-

(Nobeigums 3. lpp.)

Tautas kontroles rajona komitejā

Tautas kontroles rajona komiteja kopā ar rajona Tautas deputātu padomes lauksaimniecības pastāvīgo komisiju izskatīja graudu ražošanas plāna izpildi apstākļos, kad rajona saimniecībās graudaugu kultūru audzēšanā sāks leviest intensīvo tehnoloģiju.

Noskaidrojās, ka rajona saimniecības neizmantoja visas iespējas ziemāju ražības kāpināšanā. Piemēram, 1985. gada rudenī ziemājus pēc progresīvās metodes iesēja Raiņa kolhozā 150 hektāru platībā, saimniecībās «Sarkanā ausma» — 300, «Dzintars» — 500. Sos graudaugu audzēja, vadoties pēc tehnoloģiskajām kartēm, pielietojot sistēmu «Augsne — raža». Ekonomiskais aruma vērtējums Raiņa kolhozā 36,5 balles, «Sarkanajā ausmā» — 42 un «Dzintarā» — 40,5 balles.

Pārbaudes laikā visas pēc progresīvās metodes apsētās platības jau bija novāktas. Rezultāti pēc statistikas datiem ir šādi: Raiņa kolhozā 28,5, «Dzintarā» — 18 un «Sarkanajā ausmā» 34,5 centneri graudu no hektāra. Kolhoza «Sarkanā ausma» pārskats neatklāj patieso ainu, jo rādītāji neatbilst īstenībai. Neviens no šīm saimniecībām nesasniedza plānoto ražības līmeni. Nav precīzas uzskaites par augsnē iestrādātā mēslojuma daudzumu.

Pārbaudē noskaidrojās, ka saimniecības materiāli tehniskā ziņā nodrošinātas slikti. Kolhozā «Sarkanā ausma» nepietiek smidzinātāju, nav precīzu mašīnu slāpekļa mēslojuma iestrādei, maistāju pesticīdu sagatavošanai, arķļu dzīslai irdināšanai. Lidzīgs stāvoklis ir arī Raiņa kolhoza.

«Dzintarā» smidzinātāju pietiek, bet maz ir traktorū. To

nepietiek nedz lauku apstrādei, nedz organiskā mēslojuma iestrādei augsnē.

Visām saimniecībām, kuras tika pārbaudītas, nepietiekami le-dala slāpekļa mēslojumu un fungicīdus lauku divkāršai un trīskāršai apstrādei. Neviens rajona kolhozs neizmanto amonjākūdeni.

Saimniecības tiek apgādātas ar augstākajām un izturīgām elites sēklām. Tās tomēr tiek iesētas mazās platībās. Piemēram, kolhoza «Sarkanā ausma» jaunā rudzu šķirne «Culpan» iesēta 178 hektāros paredzēto 390 hektāru vietā. «Dzintarā» rudzu šķirne «Voshod-1» aizņēma tikai 20 no 500 hektāriem.

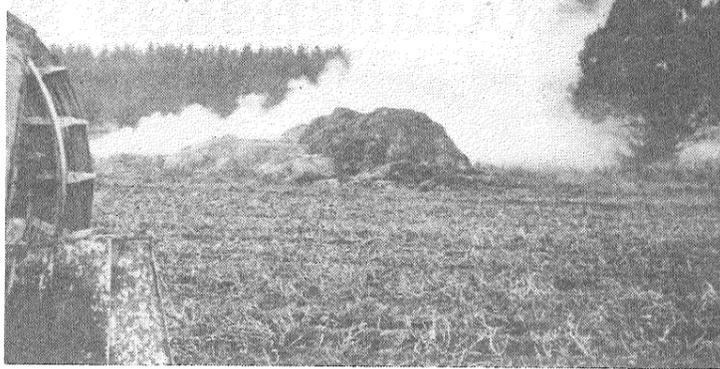
Netika izstrādāti saimnieciskā aprēķina uzdevumi, lieviešot intensīvo tehnoloģiju, izpalika arī materiāla stimulēšana. «Dzintarā» sējas laikā bija paredzēta piemaksa rubļa apmērā uz vienu hektāru. Netika izveidots prēmiju fonds cilvēkiem, kuri lievieš intensīvo tehnoloģiju.

Tautas kontroles komiteja norādīja rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenajam agronomam J. Kivleniekam uz pieļautajiem trūkumiem. Viņš apsolīja, ka minētie trūkumi tiks novērsti ziemāju audzēšanā pēc intensīvās tehnoloģijas 1986. — 1987. gadā.

Tautas kontroles komiteja uzdeva agrorūpnieciskās apvienības galvenajam inženierim mehānikam J. Ručam nodrošināt rajona saimniecības ar nepieciešamo tehniku, mehānismiem un iekārtām, bet Raiņa kolhoza, «Sarkanās ausmas» un «Dzintarā» galvenajiem agronomiem (A. Dzjubinai, A. Vindelei un G. Orzanim) stingri ievērot visu intensīvās tehnoloģijas pasākumu kompleksu.

TAUTAS KONTROLES LAPPUSE

Nr. 6 (61)

Nervus todien pakutināja. Pavisam nopietni. Bija tā: braucam caur mežu un manām tādu kā miglīnu, ož pēc deguma. Kļūstam jo uzmanīgi — pēc iespējas ātrāk jākonstatē uguns perēklis, jāceļ trauksme. Klāt mežmala, un viss kļūst skaidrs — deg pērnie vai aizpērnie salmi, liesmas regulē tuvumā esošie kolhoznieki. Lai tiesām degtu, lai ātrāk pārvērstos pelnos kolhoza manta.

«Kas tā par mantu, tikai traucē tīrumu apart. Kad būs pelni, tad traktors tos izmaisīs.» dzirdam it kā tālas balsis. Kur? Tas šoreiz nav būtiski, jo salmu dedzināšana novērota vairākās rajona saimniecībās. (Dedzina arī sapuvušos līnus vai atlikumus,

kas paliek pēc līnu šķirošanas. Tātad — isti Jāni rudens pusē.)

Un atkal balsis: «Pēdējie pētījumi pierādījuši, ka govīs un citi zālēdāji līnus tomēr neēd, tāpēc nākas vien dedzināt...».

Jautājumi saimniecību tautas kontrolieriem: 1) vai jums ir gādīties dzirdēt par intensīvo tehnoloģiju graudkopībā, par to, ka vairāk jāgatavo organiskie mēsli un šim nolūkam noder salmi? 2) vai jūs saimniecībā ir zināmi panēmieni, kā līnus nesapūdot, bet gan katru izaugušo stiebru nodot kreklu un palagu ražošanai? (Atbildes — Istenojiet dzīvī!).

K. SOSNOVSKIS
J. SILICKA foto

Par savu biedru

Kad mūsu kolhoznieki sarunās piemin cūku fermas strādnieka Fjodora Paškova vārdu, divu domu nav. Laudis ciena viņa prātu, dvēseles skaidrību un stingrību. Tāpēc arī ar cieņu runā par viņu.

Fjodoru vienmēr redz darbojamies: te viņš meistaro, te remontē. Vārdu sakot, cilvēks nevar mierīgi sēdēt, rokas klēpi salicis. Nevar vienkārši tēzēt. Tikko vienu darbu beidzis, tūlīt ķēras pie cita. Bet mājās visu lēnā prātā pārdomā. Visu līdz pēdējam sīkumam, lai nepieļautu kļūdu.

Fjodors Paškovs pēc sava aicinājuma ir racionalizators, bet sabiedriskajā dzīvē — tautas kontrolieris. Tāpēc arī viņš nevar samierināties ar nebūšanām, cenšas novērst tās, informē par tām atbildīgas personas un, galvenais, ar savu darbu cenšas dot ieguldījumu kopējā lietā.

Saimniecībā visi skaidri apzinās, ka fermā uzstādītā mēsļu novadīšanas iekārta tehnoloģiski nenodrošina apkārtnes vides saglabāšanu, vēl jo vairāk — piesārņo to. Bet izmainīt šeit neko nespēja: vajadzēja daudz ko saskaņot, pielāgot, piētrūka arī uzņēmības lietu novest līdz galam. Arī iniciatīvas. Racionalizators apsvēra visus par un pret un izmainīja tehnoloģiju, vadoties pēc saviem aprēķiniem. Tas attaisnojās.

Tagad daudzi brīnās: kāpēc gan agrāk neviens neiedomājās, jo racionalizatora ieviestā tehnoloģija ir samērā vienkārša, pie tam tā neprasiņa lielus ieguldījumus.

Vēl viens piemērs. Sakņu griezēja motors tehnisko nepilnību dēļ bieži bojājās. Skaidrs, ka tas sagādāja ne mazums nepatīkšanu. Radās jautājums: ko šeit var līdzēt? Atpūtas stundās Fjodors Paškovs rada risinājumu, bet darba laikā to īstenoja dzīvē.

F. Paškovs aktīvi piedalās daždos reidos un pārbaudēs. Un katrreiz sniedz kolhozniekiem praktisku palīdzību nebūšanu likvidēšanā.

Tagad krietni paplašinājies ir viņa sabiedrisko pienākumu loks, jo neseno notikušajā tautas kontrolieru pārkārta un vēlēšanu sapulcē Fjodoru Paškovu ievēlēja par kolhoza tautas kontrolieru galvenās grupas priekšsēdētāju. Biedru uzticību viņš attaisno, ieviešot kontrolieru darbā progresīvas metodes un formas.

J. PASTARS,
Lenina kolhoza tautas kontroles galvenās grupas loceklis

Balāde par Kazi un lopu ziemošanu

Aiz Kreiļu purva spociņā
Ir kolhozs, kurā ciena
Tos darbonus, kas rakstīt spēj
Simt atskaites pa dienu.

Ar biezu mapi padusē
Te leņņi slaištās Kazis.
Un valdes viri aplaudē:
«Urrā! Tas gan ir nazis!».

Ar pirmklasīgiem pārskatiem
Daudz siena šķūni bāzīs,
Bet grauzāmā te nepietiek
Pat drebelīgām āzim.

Sāk govīs pienu knapiņāt,
Bož ragus štata bullis:
«Tam tukšā silē pūtiņam
Ir pāri jālaiž rullis!».

...Virs Kreiļu purva zibeno,
Skan fermā trauksmes zvani —
Nāk valdes viri, slaucējas,
Nes jānuzāles gani.

Ir visi, tikai Kaža nav,
Un kāds jau vēsta klusi:
«Viņš devies komandējumā
Uz piekto debespusi».

Bet siena šķūni brīnūmi —
Uz glūzi jaunās grīdas
Balts āzis melnus papirus
Un Kaža hūti mīda...

Mūsdienu folkloru pantos lika
K. PRIEDITIS

Kāpēc atkārtojas agrākās neizdarības?

ASS SIGNALS

Viens no priekšnoteikumiem laba siera ražošanai ir augstvērtīgas izejvielas. Tā ir sena patiesība. Tomēr to nākas atgādināt.

Laboratorijas analīzes rāda, ka, piemēram, augstā pirmās šķiras pienu kolhozi vispār neatveda, otrās šķiras piens bija tikai 32,1 procentos, bet trešās — 67,9. Diemžēl arī daļa šī piena siera ražošanai izrādījās nederīga. 16,7 procentos no plegādātā piena daudzuma tika konstatētas sviestskābes baktērijas. Šādu pienu mēs galvenokārt saņemam no

Suvorova kolhoza un «Dubnas». Mūs uztrauc arī tas, ka «Vārka», kā arī Dzeržinska un Kirova kolhozi plegādā pienu, kas satur inhibitorus.

Mūsu rūpnīcas darbinieki rūgūlāri riko kvalitātes dienas, kurās kopā ar rajona agrorūpnieciskās apvienības speciālistiem, saimniecību zootehniķiem un rajona veterinārā dienesta pārstāvjiem analizē trūkumus, kas pieļauti govju slaukšanā, piena pirmap-

strādē saimniecību fermās. Sādās reizēs tiek sniegta rekomendācijas kvalitātes uzlabošanai. Tomēr kļūdas atkārtojas. Es domāju, ka minēto saimniecību tautas kontrolieriem vajadzētu pastiprināt savu darbu šajā jomā. Jo kvalitāte taču ir mūsu kopējā lieta, un tāpēc par to arī kopīgi jācinās.

M. DZENE,

agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj»
Preiļu siera rūpnīcas tautas kontroles grupas priekšsēdētāja

Draudzība paliek draudzība, bet...

Ne jau pirmo gadu es sabiedriskā kārtā veicu tautas kontrolieres pienākumus. Kaut arī rūpju ir ne mazums, man tomēr patīk šis darbs, jo var just konkrētu atdevi. Es neatkārtuju to, ko šajā sakarā teikuši citi, tā saku, vadoties pēc redzētā, no savas pieredzes.

Jau gadsimta ceturksni strādāju par slaucēju kolhoza, tagadējās agrofīrmas, «Krasnij Oktjabrj» Duntišķu fermā. Daudzus gadus šeit vadu tautas kontroles grupas darbu. Ferma ir laba, galvenie darba procesi mehānizēti. Mūsu gādībā ir pāri simtam Latvijas brūnās šķirnes govju. Divpadsmitās pēcgades pirmā gada 8 mēnešos no vienas govīs

izslaucām vidēji 3674 kilogramus piena, tas ir par 100 kilogramiem vairāk nekā pērn.

Fermā strādājam pavisam četras: trīs pamatoperatores — U. Amosova, A. Stepanova un es, kā arī maiņas slaucēja V. Prozorska. Visām mums ir pirmā klase, darba stāžs katrā ir 25 un vairāk gadi. Skaidrs, ka mēs labi pazīstam viena otru, esam draudzēnes. Tomēr draudzība ir draudzība, bet darbs ir darbs. It sevišķi tas jāievēro man, tautas kontrolieri. Jo man ik dienas nākas pārbaudīt izslauktā piena daudzumu un kvalitāti, lopbarību un tās izsniegšanu, kā arī daudz ko citu.

Ja jau kur manu nekārtību,

tūlīt to pateikšu vainīgajai lopkopei, kura to pieļāvusi. Un pieprasīšu, lai viņa izlabo savu kļūdu. Projām neiešu, kamēr savu nepanākšu. Kad jūtu, ka draudzenei nepieciešama palīdzība, palīdzēšu.

No palīdzības, protams, neviens neatsakās, bet uz aizrādījumiem reaģē dažādi. Gadās, arī dumsojas. Bet es tomēr palieku pie sava: to prasa darbs un mans sabiedriskais pienākums. Galvenais — pašai savaldīties, neļaut emocijām gūt varu pār veseļo saprātu. Un tad viss kārtībā! Cilvēks, kurš kļūdu pieļāvis, sapratīs, ka kritika nāk par labu gan viņam pašam, gan arī kolektīva-

jam darbam. Gribu vēl piebilst, ka kritika ir iedarbīga tikai tad, ja tā nāk no cilvēka, kurš pats spēj būt paškritisks, kurš pilnīgi atdod sevi darbam, neželējot nedz savu laiku, nedz spēkus. Tāds ir mans ideāls, un es tiecos pēc tā. Cenšos strādāt pēc labākās sirdsapziņas, kā to prasa pašreizējais laiks, paātrinājuma un pārkārtošanās laiks.

Nobeigumā gribu pajautāt visiem rajona tautas kontrolieriem: «Bet kā strādājat jūs, dārgie biedri? Kas jauns jūs nemierpilnajā sabiedriskajā darbā?»

Rakstīti!

J. BAHANOVA,

agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj»
tautas kontroles grupas Duntišķu fermas posteņa vadītāja

Ne vienmēr labs nāk ar gaidīšanu...

— Cik gan nav runāts, ka laiku nedrīkst izniekot, ka tas jāizmanto lietderīgi. — sacīja Austrumu elektrotīklu Līvānu iecirkņa kravas automašīnas vadītājs A. Mukiņš un piebilda:

— Bet viss ir velti. Jā, laiks patiešām ir nauda, lai neteiktu vairāk. Izniekots laiks — tas ir nenovākti kartupeļu un saknraugu lauki, nepārvestas kravas. Piebildīsim, arī sabojāts garastāvoklis desmitiem, varbūt pat simtiem cilvēku.

Šāds ārkārtējs gadījums notika pavisam nesen — 2. oktobrī

— kurināmā bāzē. Kas vainīgs? Atbildīgie, bet precīzāk teikt — bezatbildīgie, darbinieki. Sprīdēt paši. Tā vietā, lai sastādītu ogļu izsniegšanas precīzu grafiku, kurināmā bāzes darbinieki pa rajonu skandināja: «Brauciet visi!». Un visi arī atbrauca. Rindā stāvēja apmēram 50 — 60 automobiļu. To vadītāji, bezdarbībā nīkdami, rēķināja, cik gan daudz varētu padarīt šajā laikā. 5 — 10 automašīnas bija atsūtītas no daudzām saimniecībām. Lūk, tikai dažas: kolhozi «Rīts», «Dzintars», «Krasnij Oktjabrj». Visas neuzskatīt.

Vai kurināmā bāzes direktore R. Abramova nolēmusi visus zaudējumus, kas radās autotransporta dīkstāvju dēļ, segt no savas kabatas? Bet varbūt sveši zaudējumi valrs nav zaudējumi?

Atbildes uz šiem jautājumiem no kurināmā bāzes vadības gaida ne tikai redakcija. Visvairāk tās gaida tie daudzie autovadītāji, kas izniekoja savu darba laiku. Jo ne vienmēr labs nāk ar gaidīšanu...

B. ZERNOVS
J. ZANDES foto

„Gan jau būs labi...” Cik ilgi?

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

grieztijs, lūdzu, vienīgi neizmirstiet uzvilkt kājas kārtīgus gumijas zābakus. Kā saka, nevienam nav laimāts pret nelabvēlīgiem laika apstākļiem, pat nodomamie objekti nē). Pa dubļiem mīcīdamies, vīri nēmas ap dekoratīvo sienu mūrēšanas mājas pagalmā.

Ieejam trešajā sekcijā. Apdares darbu brigāde, kurā strādā jaunieši, līmē tapetes, krāso, balsina. Jā, balsina arī. Virtuvēs šī procedūra notiek jau otro reizi. Pēc pirmās balsināšanas gāzes saimniecības montāžas un ekspluatācijas specializētā pārvalde no Daugavpils sāka savus darbus, pievienoja plīti, metināja caurules. Beidza tikai septembra pēdējā dienā. Taču tas vēl nav viss, kāpēc vajadzīga otrreizēja balsināšana. Caurules, pa kurām jāaizplūst visiem izgarojumiem no virtuvēm, celtnieki nolēma ievadīt ventilācijas šahtā. Projekta autoru uzraudzības dienests tam nepiekrīt. Gribot negribot caurules nācās ierīkot vecajās vietās. Atkal kavēšanās, atkal liels darbs.

Klībo kvalitāte. Kādā virtuvē nepareiza starpsienu salaiduma vietā nesmukums noslēpts ar dēļiem. Mitriem, apelējušiem. Apdarnieki ir jauni puīši, enerģiski. Bet viņu enerģija un godaprāts

zūd aiz kolektīva kopējo neizdarību kalna. Bēdīgi, taču viņi jau iemācījušies dziļdomīgi novilkt sak, nokrāsosim, gan jau viss būs labi un smuki...

Ejam vēl. Otrajā sekcijā Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas energoceltniecības Aglonas iecirkņa vīri draudzīgā noskaņā spēlē kārtis. Arī viņiem populārs ir teiciens: «Gan jau...». Gan jau rīt paspēsims, viņi saka un neliekas traucēties. Brigadieris (kā jau tas viņam pienākas) savējos aizstāv, raugi, neesot vairs darba līdz vakaram. Nu ko, atliek secināt, ka elektrikiem jāmācās darba plānošana. Un jāplāno nevis, kā saka, uz aci, bet tieši tik, cik var astoņās darba stundās izdarīt. Starp citu, elektrikus Suvorova kolhoza gaida arī Ornišu fermā. Pagājuši jau mēnesis kopš vajadzēja nomainīt elektroinstalāciju.

Atgriezīsimies pie jautājuma, kad starpkolhozu celtniecības organizācija nodos objektu ekspluatācijā. Vīri spriež: linoleju mēs uzklāsim ātri, tapetes arī var uzlīmēt viens un divi. Tad nu nākammedel varētu krāsot grīdas, un ap 11. oktobrī galvenie darbi tā kā būtu padarīti... Saimniecības ēkas? Nu, ar tām gan vēl liela kēpa gaidāma, trūkst materiālu. Visbeidzot, vai kā derētu sauss un saulains laiks!

Bet bija sauss. Bija saulains laiks. Visu vasaru bija. Mājas montāža tika pabeigta jau aprīlī. Santehņikiem pēc plāna vajadzēja sākt strādāt jūnijā, viņi ieradās jūlija vidū.

Patiesām, attiecības starp ģenerāluzņēmēju un palīguzņēmējiem sašķetinājušas tā, ka celtnieki vairs nezina, no kuras vietas sākt, lai turpmāk sadarbību uzlabotu. Kad atstājam objektu, divdesmit septiņu dzīvokļu mājai tuvojās bariņš cilvēku. Kolhoza priekšsēdētājs teica, tie esot pašu laudis, kuriem te dzīvokļi iedalīti. Nākot skatīties gandrīz vai ik pārdienas. Viņiem uz to ir tiesības. Taču man trūkst pārliecības apgalvot, ka pēc šī materiāla publicēšanas starpkolhozu celtniecības organizācija beidzot sāks strādāt nevainojami kā pulkstenā mehānisms.

Iespējams, ka Suvorova kolhoza objekts, augstākstāvošu instancē «mudināts», tiks nodots... trešajā ceturksnī (!). Taču tādā gadījumā mūsu laikraksta redakcijas darbu kļāst radies vēl viens grūti atrisināms uzdevums, ap kuru nopūlēties nāksies ne vienu mēnesi vai pat gadu. Pieredze liecina, ka tā ir ar visiem steigā «nogrūstajiem» celtniecības objektiem.

L. STRODE

INTENSIVI IZMANTOT MELIORĒTAS ZEMES!

Ceļi, pa kuriem nāk raža

Nosusināto zemju platības palielinās katru gadu. Par šo faktu priecājamies un aizmirstam sen pierādītu patiesību: meliorētu zemju intensīva izmantošana iespējama tikai tad, kad ir pietiekami labu ceļu (norma — uz katrām 100 hektāriem meliorētu platību vajag vidēji 2 kilometrus ceļa). Jāatzīst, ka mūsu rajonā vēlamo situāciju šajā jomā tik drīz neizdrosināsim. Un daļa saimniecību vadītāju ir par to, ka varētu pat kavēties viena otra objekta nosusināšana, lai tādējādi rastos iespējas uzbūvēt ceļus uz jau nosusinātajiem laukiem. Pašreiz rajonā ir daudz meliorētu zemju, taču šajos objektos grūti (pēc lietavām — pat neiespējami) iebraukt tehnikai. Rodas lieli sarežģījumi ražas novākšanā un transportēšanā.

Vienlaikus jāatzīst, ka Preiļu 21. pārvietojamā mehanizētā kolonna un Daugavpils 1. ceļu būves rajons pēdējos gados strādā-

juši sparīgi: uz nosusinātajām platībām par valsts līdzekļiem uzbūvēti 97,8 kilometri ceļu (izlietoti 3 miljoni 24 tūkstoši rubļu). No kopējā ceļu tīkla 10,6 kilometri ir īpaši nozīmīgi, jo tos izmanto vairākas saimniecības (ceļi K. Marksa kolhoza Strimīna poldera un Oškalna kolhoza Ošas upes poldera apsaimniekošanai).

Visi uzbūvētie ceļi ir tā sauktie uzlabotie grunts ceļi (izņemot uz lauksaimniecības aviācijas aerodromu vedošo ceļu, kurš ir klāts ar asfaltu).

Pēdējā laikā visvairāk ceļu uzbūvēts Kirova kolhozā (25,8 kilometri), Oškalna kolhozā (12 kilometri) un K. Marksa kolhozā (9,6 kilometri). Jāatgādina, ka viena kilometra ceļa būvniecība izmaksā vidēji 30 000 rubļu. Ceļu būvi apgrūtinā (un sadārdzina) apstākļi, ka vairākas rajona saimniecības nav grants un smilts ieguves karjeru.

Neaizmirsīsim vēl vienu patie-

sību, proti, ceļu kopšanu. Katru gadu grunts ceļš ir jāpielīdzina ar greideru. Tad tas kalpos ilgi un tā būvniecība atmaksāsies.

Pašreiz mūsu rajonā top vairāki saimniecību iekšējie ceļi. Ekspluatācijā jau nodots ceļš M. Gorkija kolhozā (objekts Vilcāni — Zeimūļi), tas stiepjas 3,5 kilometrus. Pavisam drīz varēsīm braukt pa ceļu, kas ved uz Susta ezeram pieguļošajām zemēm (Raiņa kolhoza teritorija). Top ceļi Oškalna, Suvorova un Dzeržinska kolhozos. Tiem jābūt gataviem šogad.

Nobeigumā gribu informēt, ka tā saukto vietējās ekspluatācijas ceļu būvē viscīklāk un kvalitatīvi strādā Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas brigāde, kuru vada vecākais darbu vadītājs Aleksandrs Pastors.

F. JALINSKIS,
Daugavas augšgala meliorācijas sistēmu pārvaldes Preiļu iecirkņa priekšnieks

Ciema klūst krašņāks

VLADIMIRAS

APGABALS. Stingri nostājies uz kājam un ierindojies pirmrindnieku vidū ne tikai Gusjrustaļņijas rajonā, bet arī visā apgabalā kolhozu «Burevestņik», kādreizējā atpalikusi saimniecība. Bet viss sākās ar sociālās programmas īstenošanu. Dzīvokļu un kultūras, un sadzīves ēku celtniecība šeit tiek veikta atbilstoši mūsdienu metodēm, ievērojot iedzīvotāju ieteikumus. Atzīmst seno krievu meistaru tradīcijas — katra māja priecē acis ar apmalēm, frontoniem, rakstainiem lieveņiem. Mājas ir zemnieku tipa — plašas, ar visām komunālajām labierīcībām. Senkrievu torņveida mājas stilā ir uzcelta Jaunatnes pils.

No tāda skaista un labiekārtota ciema neviens neaizbrauc, tāpēc arī pašā saspringtākajā lauku darbu laikā «Burevestņik» negriežas pēc pilsētnieku palīdzības. Apgabala

agrorūpnieciskā kompleksa sistēmā saimniecība specializējas piena un gaļas ražošanā, šeit audzē arī kartupeļus.

ATTELOS: kolhoza celtniecības darbnīcas galdnieki Nikolajs Sigoncevs (no labās) un Vladimirs Poļezajevs gatavo detaļas māju noformēšanai:

mamma — uz darbu, bērni — uz bērnudārzu. Fermas vadītāja Valentīna Demjanenko ar dēliem Serjožu un Sašu.

TASS fotohronika

LUDMILAS Ivanovnas noskaņojums — līdzīgs rudens slapjdraņķim. Un ne bez iemesla. — Piecus gadus strādāju dzīvokļu saimniecības pārvaldē, un visu laiku vienos uztraukumos. Zvana uz mājām, uz ielas kaut vai nerādies... — ar rūgtumu viņa saka.

Šeit jāpiebilst, ka ar bailēm uz ielas iziet ne tikai Preiļu dzīvokļu saimniecības pārvaldes Līvānu iecirkņa meistare L. Merzlikina. Līdzīgi jūtas arī viņas pārējie komunālo dienestu kolēģi: tā paša iecirkņa vecākais meistars A. Piskunovs, apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas iecirkņa meistars V. Kivlenieks un vēl kāds desmits cilvēku, kuru darbs saistīts ar dzīvokļu, bērnudārzu, skolu, slimnīcu un citu objektu sagatavošanu ziemai.

Līvānieši un reizē ar viņiem arī mūsu avīze cēla trauksmi jau vasarā. Par pirmo bezdelīgu kļuva asais signāls no Rīgas ielas 6.a nama iedzīvotājiem («Leņina Karogs», š. g. 26. jūlijā). Pa spraugām, kas ir starp paneļiem un blokiem, tek ūdens, vienmēr slapjas ir sienas, dzīvokļos mitrums, izraisās slimības. Ne labāks stāvoklis ir Lāčplēša ielā 11 — pilnīgi jaunā piestāvu mājā. Trešā daļa tās iedzīvotāju sūdzas par to pašu un vēl par cauro jumtu. Bet nesāksim sastādīt to māju sarakstu, kuras ir nozējojāmā stāvoklī (pie tam ne jau dabas stihijas rezultātā, bet celtnieku vainas dēļ), šādu sarakstu gandrīz pirms diviem mēnešiem sastādīja dzīvokļu saimniecības pārvalde un nodeva Līvānu pārvietojamajai mehanizētajai ko-

lonnai. Un rīkojās pamatoti: lielpaneļu ēkas Līvānos ir šīs organizācijas kompetencē.

Sis raksts tapa 1. oktobrī — dienā, kad PMK vajadzēja ziņot par darbu paveikšanu šuvju hermetizācijā. Sāds pienākums tai bija izticēts ne ar vienu vien-

taisnošanās nav lielas celtniecības organizācijas galvenā inženiera cienīga. Starp citu, vai celtniecības brāķis neradās jūsu «stingrajā» inženieruzraudzībā, vai ne jūsu vainas dēļ cieš laudis? Nē, ne par velti līvānieši (un nu arī laucinieki) vairs ne-

VĒL NAV ZIEMA?

— ŠI «BISTAMĀ» IELA — APGRIEZTĀ SAKĀRIBA: PREIĻU — LĪVĀNU VARIANTS — KAM BŪT PAR «ADVOKĀTU?»

pilsētas un rajona vadības lēmumu. Rezultātā — nulle.

Pie telefona Līvānu PMK galvenais inženieris Ivans Nilovs.

— Kāpēc šuves nav aizdarītas? Tāpēc, ka dzīvokļu saimniecības pārvalde neiesniedza pieņemumu. Arī ar finansēšanu nav īstas skaidrības.

Cits galvenais inženieris — I. Deņkovskis — dzīvokļu pārvaldē ir dziļi sašutis:

— Kā nav skaidrības? Lieta skaidrāka par skaidru: jebkuru summu esmu gatavs samaksāt PMK — pat pārvaldei nodarīt zaudējumus! Lai tikai Līvānos būtu kārtība.

Tā ka augstirdīgi atvainojiet, Ivan Aleksandrovič, bet jūsu

uzticās PMK. Vai nebūtu labāk godīgi, kā vīrietim kļūjas, atzīt savas neizdarības un, galvenais, paveikt darbu? Kaut vai veselīgās godkārbas dēļ, kuras jums nav, un, kā redzam, tas noved līdz smagiem rezultātiem — līdz celtnieka autoritātes pazaudēšanai.

Taisnību sakot, pirms ķeros pie šī raksta, es uzzīmēju trijstūri. Augšējā stūrī — dzīvokļu saimniecības pārvalde, divos apakšējos — PMK un Preiļu remontu un celtniecības pārvalde (RCP). Pēdējai jāveic tie paši uzdevumi, Preiļos. Taisnība, krietni mazākā apmērā — par 8,8 tūkstošiem rubļiem. Arī Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes priekšnieks N. Jerofejevs rokas vien noplāta.

Tikai viņš vismaz neizlokās. Jā, ir pieteikums (taisnība, ienācis ar nokavēšanos). Nav cita. Pirmkārt, autoceltna. Otrkārt, īpašas mastikas, kura ir deficīts. Treškārt... Bet par to vēlāk.

Nu ko, sameklēja daudzvietu šajai organizācijai autoceltni. Tikai uz divām nedēļām. Pirms dažām dienām šis termiņš izbeidzās. Bet pie darbiem RCP tā arī nekērās. Nebija mastikas. Mēģināja sarunāt ar otro celtniecības pārvaldi. Bet šeit darbībā iesalstījis «treškārt»: celtniecības un remontdarbu likumības sardzē stājas pārvaldes galvenais grāmatvedis. Jā, viss pareizi: kārtība paliek kārtība (pat nekārtība).

— Bet ja pamēģinātu sadabūt mastiku tajā pašā Līvānu PMK? — uzdodu jautājumu RCP priekšniekam.

— Ko jūs, — viņš atsaka. — Viņi taču vietā prasa būvkokus. Mēs tos paši mežā dabūjam, un arī tad nepietiekami.

Lūk, kāda atgriezeniskā saikne! Tā teikt, Preiļu — Līvānu variants. Ne vairāk, ne mazāk — tu man, es tev. Bet jūmti un šuves tek. Un laudis gaida. Un ziema nāk. Barga būšot, kā runā. Bet kurināmā rajonā, jau tagad var redzēt, nepietiks — ne kūdras, ne vēl jo vairāk — mazuta.

Pašaidām vēl ir iespēja ekonomēt. Nesalst, un Līvānu eksperimentālās blokmišķās rūpnīcas siltumcentrālē arī «nekurina» pilnā jaudā. Nepieciešamo 70 grādu vietā dod labi ja 53 — 57. Nav pieslēgts pats galvenais —

ūdensapsildes katls. Un vispār, maigi izsakoties, šeit remonta termiņi daudzās pozīcijās ir krietni «pārbīdīti». Citiem vārdiem, nepiedodami pārkāpti.

Vēl nav ziema? Bet tā taču atnāks. Tikpat nenovēršami, kā pagaisa vasara. Visi mēs zinām steigas īsto vērtību, kaut vai spriežot pēc tiem pašiem jūmtiem — sietiem un «sašūtajām» šuvēm.

Nobeigumā es nevaru nenocītēt un nekomentēt vēl vienu frāzi no mūsu sarunas ar I. Nilovu.

— Ivan Aleksandrovič, varbūt jūs tomēr izpalīdzēsiet remontu un celtniecības pārvaldei ar mastiku?

— Bet kas jūs, advokāts? Lai paši lūdz!

Un skat, varbūt arī PMK, pārrunām ritot, izdabūs sev būvkokus vai kādu citu materiālu! Pieredze šajās lietās jau ir. Es domāju: kas tā ir par drausmīgu būšanu — resoru barjera! Bet vajag taču atrast «advokātu», kurš aizstāvēs. Nē, ne jau dzīvokļu saimniecības pārvaldi no RCP vai Līvānu PMK, ne RCP no Līvānu PMK vai arī otrādi. Bet aizstāvēs desmitus, simtus strādnieku, kuriem jūrģi ir pārvērtušies par istu eļli. Tikai abu pilsētu izpildkomitejām jau pašā sākumā ir jāpanāk savu lēmumu bezlerunu izpildīšana.

Tāpat nezlēsim ar margrītiņām (vēl jo vairāk tāpēc, ka tās jau noziedējušas): izdaris PMK vai RCP, vai neizdaris? Sadrumstaloto kņazistu laiki sen jau pagājuši.

I. KOROĻOVA

TV Viļņa

9. oktobris — 9.00 — «Panorāma» 9.35 — Dokumentālās filmas. 10.00 — TV skolēniem. 10.35 — Koncertfilma. 11.10 — Daba un mēs. 11.40 — Mākslas filma «Pirmdienā — parasta diena». 1. sērija. 12.45 un 17.50 — Zinas. 18.00 — Zinātnē ražošanā. 18.30 — Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. «Zalgiris» (Kauna) — «Stjaua» (Bukarestē). 20.00 — «Panorāma» 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Dziesmu vakars. 22.40 — Zinas.
10. oktobris. 9.00 — «Panorāma» 9.35 — Koncertfilma. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 10.50 — Mākslas filma «Pirmdienā — parasta diena». 2. sērija 11.55 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Dokumentālā filma. 18.30 — Estrādes koncerts. 19.00 — TV forums 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma. 23.00 — Zinas. 23.15 — Horeogrāfiskas miniatūras. 23.40 — Mākslas filma «Majors Viesulis». 1. sērija.

PSRS TAUTAS MĀKSLINIEKA KOMPONISTA JĀNA IVANOVA 80. DZIMŠANAS DIENAS ATCEREI VELITIE SARIKOJUMI PREIĻU RAJONĀ

11. oktobrī plkst. 14.00 — Piemiņas akmens atklāšana Riebiņu ciema Babros;

plkst. 16.00 — kamerkora «Ave sol» koncerts agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kultūras namā;

plkst. 9.00 — kamerkora «Ave sol» un LPSR Valsts filharmonijas kamerorķestra koncerts Preiļu rajona kultūras namā.

1986. gada 12. oktobrī Sa- las trasē notiks

STARPREPUBLIKĀ- NISKĀS SACENSĪBAS MOTOKROSA.

Sacensību sākums plkst. 12.00.

12. oktobrī plkst. 9.00 Jē- kabpils stadionā notiks

RUDENS GADATIRGUS.

Plašā sortimentā būs gata- vie apģērbi, apavi, trikotāža, saimniecības preces, pārtikas preces un konditorejas izstrā- dājumi.

Savu produkciju piegādās rajona kolhozi un sovhozi. Visi veikali Jēkabpilī būs atvērti.

Jēkabpils rajona patērē- tāju biedrība

Svētdien, 12. oktobrī, ielū- dzam uz

RUDENS GADATIRGU

Preiļu pilsētas centrā. Sā- kums plkst. 9.00.

Piedalās rajona kolhozi un sovhozi, patērētāju biedrības tirdzniecības apvienības, kul- tūras nams.

Rūpniecības preču veikali Preiļos strādās no plkst. 9.00 līdz 15.00.

Ielūdzam uz gadatirgu! **Patērētāju biedrības valde**

Nāc, meitiņ, sasildies sava tēva siltumā.

Ne viņš vairs kurinās, ne tu vairs sildīsies. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Irēnai Vorslovai sakarā ar

T E V A

nāvi. Preiļu SPMK administrāci- ja un arodkomiteja

Vai slaucēja lasīs „Avotu“?

Ja šo jautājumu uzdotu to- pošā žurnāla publicistikas no- dalas redaktoram GINTAM JANSONAM, viņš droši vien atbildētu, ka uzskata to par vienu no saviem galvenajiem uzdevumiem.

— Ne tikai mehanizatoram, bet arī slaucējai, laukstrādnie- kam, mežkopim, vispār — kat- ram lauku darbiniekam es gri- bētu šo izdevumu padarīt par savu un saprotamu. Literārs žū- rāls nedrīkst aprobežoties tikai ar daļdarbu un kritikas publicē- šanu, tam jārunā arī par aktu- ālām mūsu dzīves problēmām, ci- tādi neizbēgama kļūš izdevuma lasītāju loka sašaurināšanās.

G. Jansons uzskata, ka lauku ļaudis un viņu problēmas kaut kā nemanot nonākušas pabērna lo- mā, par cilvēkiem nereti aiz- mirst, kad runā par sasniegū- miem, procentiem un rekordiem.

— Visvairāk mani satrauc ap- raksti, kur «baltās slaucēns čurkst balts piens» un «smaidoša pirmrindiece noglāsta dūšīgas brūnājas muguru». Arī fotogrāfi- jas nereti pagādās tādas, kur govslomap vai suķim tikai pu- ķītes mutē trūkst...

— Melots jau netiek, bet par istu patiesību arī to nenosauksi. Nepiedodami maz tiek runāts par to, kas paslēpies aiz visvarenā «bruto». Par maz ir tā starp ci-

tu piebilst, ka «drūva sviedriem slacīta». Tādām piebildēm gri- bas pastāstīt, kā iereibusi slaucē- ja man reiz neveiklu mēli teica: «Gribējās svētku...». Un varu piebilst, ka viņa bija viena no vislabākajām slaucējām kolhozā un algas dienās saņēma vairāk nekā divi pilsētas inženieri kopā. Sen pienācis laiks runāt par to, ka laukos materiālā komfor- ta līmenis stipri vien pārsniedz garīgo. Tādēļ pietiks jūsmināties par varonīgo mehanizatoru, kam darba diena patiešām ilgst «no saules līdz saulei», bet atcerēsi- mies to, ka viņu praktiski ne- rēdz paša ģimene, un pieminē- sim viņa vārdus: «Vismaz pusi no diezgan lielās gada prēmijas nopelnījusi mana dzīvesbiedre kaut vai par to, ka nav mani pa- metusi, bērņus es neredzu».

Jaunais žurnāls savās lappu- sēs grib vairāk pievērsties lauku darba tiešajiem darītājiem, ru- nāt atklātu valodu par viņu problēmām un dzīvi, par to, kādēļ tik daudz ir viduvēju saimniecī- bu, kā cilvēki tur uztver savu sūtību. Iepilnota tēma «Saimnie- cība uz lielcelā».

— Mums ir tāda aizmirsta nozare — mežsaimniecība. Tās

darbiniekus parasti atceras tikai Mežkopju dienā. Jau pirmajā nu- murā gatavojamies rakstīt par kādu no mežsaimniecībām, tās darbu un ļaudīm. Mežkopja pro- fesijs ir sevišķi nepateicīga, tās pārstāvji pelnījuši īpašu sabied- rības uzmanību. Un ne tikai tā- dēļ, ka mežs ir viena no mūsu vislielākajām bagātībām, par ku- ras atjaunošanu un saudzēšanu pagaidām rūpējamies vairāk sim- boliski, bet arī tādēļ, ka šis darbs bieži ir saistīts ar vēl lie- lāku attālinātību no kultūras un sabiedriskajiem centriem, prasa sevišķu dabas mīlestību un paš- aizliedzību.

G. Jansons domā katrā numu- rā atrast iespēju pastāstīt par kādu no tā sauktajiem «baltajiem zvirbuliem» — cilvēkiem, kuriem ir sava vērtību mēraukļa, nereti atšķirīga no vairāk izplatī- tās. Tautā viņus bieži sauc par «dullajiem», bet parasti šis vārds skan kā kompliments tam, kas spēj atvīrīt otrajā vai vēl tā- lākā vietā savas personīgās ērtī- bas un pašlabumu, lai visus spē- kus bez atlikuma ziedotu mērķa sasniegšanai. Sos cilvēkus parasti apskauž pat tie, kuri smīn par viņiem, apskauž, jo tieši «baltie

zvirbuli» savā dzīvē visvairāk paveic un galu galā ir daudz laimīgāki par labi situētiem miet- pilsoņiem.

— Domāju, ka «Avots» rakstīs arī par tādu sabiedrībai bīstamu parādību kā alkoholisms. Domā- jam parunāt ar cilvēkiem, kuri brīvrātīgi pieteikušies ārstēties narkoloģiskajā dispanserā, pastās- tīt par viņu atgriešanos pilnvēr- tīgā dzīvē.

Skiet, nebūs lieki atgādināt, ka parakstīšanās uz laikrakstiem un žurnāliem tuvojas beigām. No- vēlu, lai jaunais literāri ilustrē- tais žurnāls «Avots» papildinā- tu jūsu iemīļotās lasāmvielas sa- rakstu. Izdevumu par pasūtīt vi- sās pasta nodalās un pie sabied- riskajiem izplatītājiem. Žurnāls iznāks latviešu un krievu valo- dās, bet numuri nebūs identiski. Žurnāla «Avots» indekss 77109; žurnāla «Rodņik» indekss 77110. Brīdinu, ka pasūtīšanas katalo- gos jaunais izdevums vēl nav iekļauts. Tā tirāža sākuma perio- dā nebūs liela, tādēļ iegādāties kioskos būs visai grūti. Daudz ērtāk parakstīties uz šo žurnālu. Tas iznāks reizi mēnesī, viena numura cena būs 50 kapeikas. **A. GUSTAVSONS**

Ātrāk par vēju

Mūsu zemes dzelzceļu tīklā sekmīgi pabeigts svarīgs kom- plexs programmas «Ātrums» posms. No Leningradas uz Mas- kavu trīs simto reizi kopš eks- pluatācijas sākuma devās super- ātrvilciens ER-200.

... Pirmās klases mašīnists V. Berunovs viegli pārvirza kon- troliera rokturi. No skaļruņa ne- pārtraukti dzirdami labi pazīsta- mi nosaukumi:

— 157. Runā Lūbaņi. Ceļš ir brīvs.

— Jūs sapratu, — atbild pa- liģis D. Vavilovs.

— Ušaku stacija. Novēlu lai- mīgu ceļu.

Ātruma rādītāja šautra vis- pirms lēni, bet pēc tam aizvien ātrāk tuvojas pašam pēdējam skaitlim — 200.

Saskaņā ar komplekso pro- grammu veikto darbu rezultāti, kas ierakstīti Oktobra' dzelzceļa skaitļošanas centra elektroniskā- jās skaitļošanas mašīnās, jau ļā- vuši organizēt firmas vilciena «Aurora» kustību pa šo trasi. Ceļu, vagonu un lokomotīvu die- nestu speciālisti ar ESM apstrādā superātrvilcienu ekspluatācijas datus, lai ar ātrumu līdz 160 kilometriem stundā organizētu arī citu vilcīnu satiksmi no Mas- kavas uz Krimu, Kaukāzu, Brestu, Kijevu, Copu un Vladivosto- ku.

— Vilciena ER-200 jubile- jas brauciens, kas laika ziņā sa- krita ar šā gada pasažieru mak- simumpārvadājumu laiku, mums kļuvis par savdabīgu atskaites punktu pasažieru apkalpošanas pilnveidošanā, — teica PSRS Satiksmes ceļu ministrijas galve- nās pasažieru pārvaldes priekš- nieks B. Torba. — Sai sezonai vispirms raksturīgs lielāks pārva- dājumu apjoms — tas pieaudzis apmēram par 4—5 procentiem. Maskavas mezglā vien Satik- smes ceļu ministrijas pakalpojū- mus izmantoja par 12 miljoniem cilvēku vairāk nekā pagājušajā gadā. To panākt ļāvis bilešu rez- ervēšanas un pārdošanas sistē- mas augstais ražīgums, gara sa- stāva pasažieru vilcīnu izman- tošana.

Otrkārt, šie pārvaldājumu in- tensifikācijas panēmiņi devuši iespēju saspringtajās vasaras pē- dējās dienās un mācību gada sā- kumā apgūt divas, trīs reizes pie- augušos pasažieru pārvaldājumu atsevišķos dzelzceļa tīkla vir- zienos. Uz Murmansku vien ta- gad kursē astoņi sastāvi.

A. DRAGANS,
TASS korespondents

„Mantojuma lietā tiek meklēti...“

Sludinājumi, kas sākas ar šā- diem vārdiem, bieži vien lasāmi laikrakstā «Izvestija» un repub- likāniskajos laikrakstos. Tos pub- licē ārzemju juridiskā kolēģija — specializētā mūsu advokātu apvie- nība juridiskās palīdzības snieg- šanai padomju un ārzemju pilso- ņiem, kā arī personām bez pil- sonības.

Sakarā ar iedzīvotāju migrāci- ju (it īpaši kara gados) vai, piemēram, tāpēc, ka, stājoties lau- lībā ar ārzemniekiem, dažādās valstīs dzīvo personas, ko rad- niecības saites saista ar mūsu zē- mes pilsoņiem, var rasties un ro- das tādas mantošanas tiesību att- iecības, kad ārzemnieki ir man- tieki mantai, kas palikusi mū- su zemē pēc viņu radnieku nā- ves, bet padomju pilsoņi kļūst par ārzemēs nomirušo radnieku mantas mantiniekiem.

Teiksim, šāds piemērs. 1914. gadā «Baltijas izstādē» Malmē (Zviedrijā) tika eksponē- tas sešas mūsu populārā māksli- nieka Kuzmas Petrova-Vodkina gleznas. Sakarā ar to, ka sākās pirmais pasaules karš, gleznas laikus netika pieprasītas atpa- kaļ. Pēc vairākiem gadiem māks- llinieka sieva Marija Petrova-

Vodkina, viņa likumīgā mantinie- ce, izteica vēlēšanos saņemt at- pakal viņa darbus. Bet Malmes pilsētas muzejs apšaubīja viņas īpašuma tiesības uz šiem dar- biem. Tad viņa lūdza palīdzību ārzemju juridiskajā kolēģijā, kas, uzrādījusi attiecīgus dokumentus, panāca, ka gleznas tika atdotas to likumīgajai īpašniecei.

Pateicoties ārzemju juridiskā- jai kolēģijai, savā laikā tika atgādāti Dzimtenē citi mūsu glez- notāju darbi, kas bija eksponē- ti ārzemēs un vienu vai otru ie- meslu dēļ aizturēti, rakstnieku darbi un citi ārzemju mantojumi par labu padomju pilsoņiem, valsts universitātēm, muzejiem, bibliotēkām.

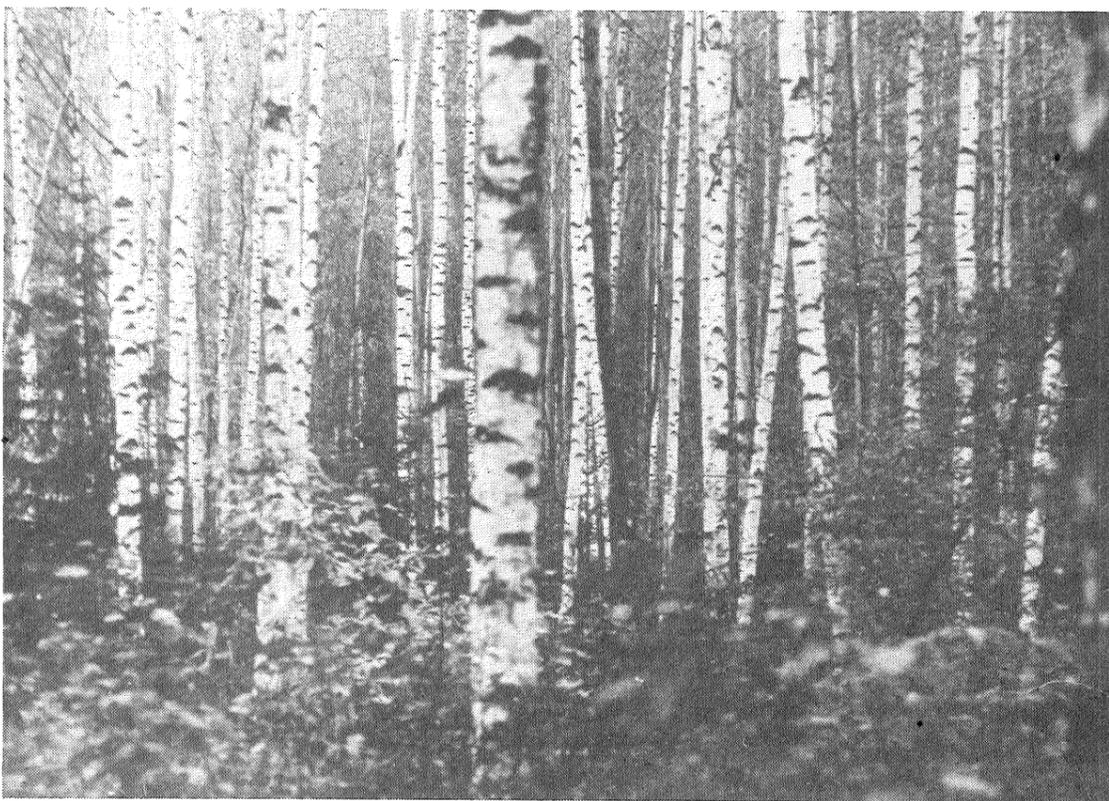
Ārzemju juridiskā kolēģija saistīta ar saviem pastāvīga- jiem korespondentiem, tas ir, lu- ridiskajām firmām vai advokā- tiem desmitos valstu. Attiecības ar tām tiek veidotas, ievērojot uzticēšanos un lietišķas partnerī- bas principus. Tie strādā uz no- slēgto līgumu pamata par kon- krētu lietu vešanu, kas saistītas ar padomju pilsoņu interesēm. Ārzemju juridiskās kolēģijas dar- bība ar to nav izsmēlta. Tā kā- rto arī daudzas firmu, apdroši-

nāšanas sabiedrību un savstar- pējās apdrošināšanas klubu, banku un citu iestāžu komerciā- lās lietas. Piemēram, aizstāv to intereses tiesās orgānos, šķirē- tiesās vai arbitražā (tādās kā jū- ras arbitražas komisijas vai PSRS tirdzniecības un rūpniecī- bas palātas ārējās tirdzniecības arbitražas komisija), piedalās pretenziju noregulēšanā pārstā- vāmās pusēs vārdā. Piemēram, pirms vairākiem gadiem āz- zemju juridiskā kolēģija panāca, ka Somijas kugu īpašnieku fir- ma atlīdzināja zaudējumus pa- domju krāvējam, kas bija cietis, izkraujot šās firmas kuģus Le- ningradā. Līdzīgi tā rīkojas, arī aizstāvot ārzemju firmu intere- ses, ja tām zaudējumus nodarī- jusi mūsu puse.

Vārdu sakot, ārzemju juri- diskās kolēģijas darbība ir sa- režģīta un daudzveidīga. Tā sa- viem klientiem nodrošina iespēju pilnā apjomā baudīt visas tiesī- bas, ko dod padomju un ārzemju likumdošana, kā arī starp- tautiskie līgumi un vienošanās.

J. PETROVA,

Juridisko zinātņu kandidā- te (APN)

BĒRZU AUDZE.

K. Gailuma foto

Redaktors V. PETROVS

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevu- mam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no- daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 351 eks. (latv. val. 9 605 eks., krievu val. 3 746 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdz- niecības lietu komitejas Daugavpils tipo- grāfijā 228400. Daugavpilī, Vaikas ielā 1. Indekss 68169.

1. nos. Iespiedoksnē. Ofsetiespiedums. Pas. 1158.